

להצלחת: אור בן רחל, משה בן עליזה, קורל בת ענת, איציק בן יעקובה, אופק בן לימור, יעקב בן אסתר, צדוק בן עמליה, ברק נחמן בן אסתר ומש', יחזקאל בן מרים, יעקב בן מירב, מור בת סברין, רום יעקב בן מור, ניב אסתר בת מור, ניה בת קורל, אורי בן שיפורה ומש', שרון בן שרה, אבי בן בלה, שילת בת נורית ומש', להצלחת משפחת אלגרסי ולרפואת אסנת בת מנוחה, אן אדל בת קורל, לילך בת מרגלית, קורל בת אמיליה, סברין בת אביבה, נאור בן אורנה, אריאל יצחק בן אסנת, איתמר בן שושנה, איתי בן אלונה, רון בן עופרה, גל בן אורלי, עידן בן צביה, שמואל בן רינה להבדיל, לע"נ: הרב יוסף בן חיים, אברהם בן אסתר, רון בן סימה, עמרם בן לולו, אורי בן פרלה, דייוויד בת נעמה, שרה וזהרה בת קמר, דוד בן ג'וליה.

ל"פ פסק של הרב זילברשטיין אנו מבקשים לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה שלא יצא שכרו בהפסדו.

עשיבת נפש

מאמרי התחזקות, עובדות ועצות המעוררים לקיום התורה מתוך אמונה ושמחה

יתרו



איך זוכים לתולדות?

ישם האחד אליעזר כי אלקי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה, שזה בחינת שיהודי מתעורר ע"י שמסתכל על חסדי השם יתברך ועל כמה הקב"ה אוהב אותו ומסתכל בעצמו על נקודותיו הטובות ומתוך כך מתעורר להשלים את עצמו.

זהירות סכנה!

ובאמת טובים השנים מן האחד, וצריך את שתי הדרכים גם יחד, אך צריך להתבונן היטב, כי אדם שרגיל ללכת בדרך הביקורת, בהתחלה נראה שהוא באמת מוליד תולדות כראוי כי הוא מתבהל מאוד מגודל חסרונו, ומתוך כך מתעורר, אך ברבות הימים רואים ממש בחוש שכל הרגילים ללכת בעיקר בדרך של ביקורת בסופו של דבר זה מביא אותם לעצבות ומרירות וחלישות הדעת עד שיכולים ליפול לגמרי, השם יתברך ישמור ויציל, וזה מה שראינו שנכדו של משה עבד עבודה זרה וכמו שאמרנו רבותינו ז"ל כי כיון שגרשם מרמוז על התולדה שהגיע ע"י ביקורת אז הסוף של הדרך הזאת עלול להיות נפילה. ואילו מרבי אליעזר חז"ל גילו לנו שיצא רבי אליעזר הגדול שהיה כידוע במעלה עצומה מאוד, וזה לרמוז לנו שדרך ההתחזקות משאירה את האדם יציב מאוד בעבודתו יתברך ומחזקת ומרוממת מאוד את האדם (חשוב לציין אין לנו שום השגה לא במשה, ולא בנכדים של משה, אנו כותבים מה שנראה לעניות דעתנו, בענין מה התורה רומזת, ואין פה שום כוונה להסתכל על קדמונינו בצורה ביקורתית, רק ללמוד את הנצרך לנו, ממה שהתורה רומזת ואם שגינו, השם הטוב יכפר בעדנו)

על ידי דרך ההתחזקות זוכים להרבה

מצוות

ובמכתב שכותב רבי נתן לבנו (עלים לתרופה צא'): 'וכמו שהוא מעלה גדולה מה שאתה משתוקק כל כך אל התכלית, כמו כן הוא חסרון גדול מה שאתה בוער וצועק יותר מדי, כי יותר מדאי הוא חס ולשום בחינת הריסה, והלא כבר דיברנו עד הקצה האחרון, שצריכין להחיות את עצמו אפילו בנקודה בעלמא של דת יהדותנו הקדושה, שאנו אוחזין בהם בחסדו הגדול, ואין לך להסתכל כל על שאר אנשים שאינם מחייני עצמן בזה, אפילו הם טובים ממך הרבה, ואף על פי כן

בתחילת פרשתנו, התורה הקדושה מספרת לנו, שיתרו שמע על כל הניסים והנפלאות שעשה השם יתברך לעם ישראל, והלך אליהם להתגייר, בנוסף הוא גם לקח את ציפורה בתו, אשת משה, וכן שני בניה עמה, והתורה מספרת לנו את שמות הבנים של משה, וכן את הטעם לנתינת שמות אלו: 'ואת שני בניה, אשר שם האחד גרשם, כי אמר, גר הייתי, בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר, כי אלקי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה'. אנו רואים בענין נתינת השמות, נקודה מעניינת, שלבן הראשון, משה קרא לו שם על מאורע לא נעים, שהוא גר בארץ נכריה, ואילו את הבן השני, משה קרא לו שם, על ישועה ומאורע טוב, שהקב"ה היה בעזרו. וידועים דברי חז"ל שיהונתן בן גרשום נכדו של משה עבד עבודה זרה ואילו מאליעזר הבן של משה יצא אחרי כמה דורות יצא רבי אליעזר הגדול. ויש להבין דברי תורתנו הקדושה שמלמדת אותנו עצות ודרכים, וכי מה באה התורה ללמד אותנו בענין נתינת השמות של הילדים?

אל תהיו עצים יבשים

מובא במדרש תנחומא פרשת נח שתולדותיהם של צדיקים היינו מעשים טובים, כלומר כשם שהבנים הם תולדותיו של האדם כי יצאו ממנו, כן יש גם תולדות ברוחניות שם המעשים הטובים של האדם, וכל אדם צריך לשאוף להיות פרה ורבה במעשים טובים, ולא להיות עץ יבש, וכמו שצוה רבינו הקדוש מוהר"ן מברסלב זצ"ל, אל תהיו עצים יבשים!, ויש בזה שתי בחינות: האחת להיות הוא בעצמו מתחדש בכל פעם, וזוכה לעוד ועוד מעשים טובים, כלומר שזוכה לעוד ועוד תולדות של מעשים טובים, והשניה שהוא זוכה לקרב עוד נפשות לעבודתו יתברך, וזוכה להאיר באחרים את אור התורה, והאמונה.

ונראה ממה רבינו עליו השלום שיש שתי דרכים להוליד תולדות בעבודתו יתברך, האחת היא דרך הביקורת לעורר על החסרון ולבכות עליו, והשניה היא דרך ההתחזקות ולשמוח בנקודות טובות, וזה 'שם האחד גרשום כי אמר גר הייתי בארץ נכריה' שזה בחינת שיהודי מסתכל על חסרונו ובמה הוא עוד לא שלם ומתוך כך מתעורר להשלים את עצמו, וגם על ידי זה זוכים להוליד מעשים טובים ולעורר אחרים, והדרך השניה היא דרך ההתחזקות שהיא בחינת

לענין ההתחזקות, כנראה לכל מתבונן במכתביו הקדושים)

מה המתכוון?

השאלה היא מה הדרך העיקרית? ופה מחדד רבי נתן זצ"ל שהדרך העיקרית, שלפחות רובם צריכים ללכת בה, היא דרך ההתחזקות ולא רק שלא מביאה לרפיון אלא גם זוכים על ידה לעשות מצוות רבות ולהשלים את עצמו.

ולכן גם שרואים שע"י כעס אז הילד מתחיל לעשות מה שצריך בבית, צריך לדעת שזה לא חינוך אמיתי רק הפעלה של הילד, וברבות הימים הוא יפול מזה, ויתכן שגם יפול מהיהדות, אבל חינוך זה רק שאנו מראים לו מה חשוב לנו באמת שזה המצוות ומעשים טובים, ויודעים לפרגן על זה, והילד מרגיש שזה מה שאבא ואמא אוהבים את הנקודות הטובות שלו, ובכל יום ההורים מתפעלים מזה שהילד בתלמוד תורה, ושהוא למד עם אבא, ועושה חסדים ועוזר לחבריו ובזה מחנכים אותו שהדבר היקר הוא המצוות.

ומקובל באנ"ש שאומרים על כל כף התעוררות יש להביא דלי של התחזקות!

רחל ולאה

ובעלון אחר הזכרנו ענין רחל ולאה כידוע המעשה שהמאור עיניים זיע"א, היה אז אברך צעיר ורצה לעלות עם הבעל שם טוב על העגלה ואמר לו הבעל שם טוב: 'אברך אם תאמר לי מה ההבדל בין תיקון לאה לתיקון רחל אז תעלה איתי על העגלה, וענה לו המאור עיניים: 'כל מה שפעלה לאה על ידי בכיות פעלה רחל על ידי שמחה' וזה שכתוב 'ויאהב גם את רחל מלאה' כי המלך הקב"ה, אוהב את הדרך של רחל יותר מלאה כי הדרך של רחל היא 'יפת תאר ויפת מראה' שאדם רואה בכל הזמן את הנקודות הטובות שלו ושמה בכל נקודה ונקודה ומרגיש רצוי ויפה לפני המלך ואילו לאה זה בחינה שאדם בוכה על חסרונותיו בבחינת 'עיני לאה רכות' שהייתה בוכה לא ליפול בחלקו של עשיו.

עצת לבן להפיל את יעקב לעצבות

וזה שרצה לבן להביא ליעקב את לאה ולא את רחל כי ידע שאדם הולך בקביעות בדרך זו שהוא מסתכל תמיד כמה הוא חסר וכמה הוא הפסיד ליצר הרע הוא נופל על ידי זה לעצבות ויאוש, ובאמת זה היה בהשגחה גמורה כי ע"י זה יעקב נשא גם את רחל וגם את לאה, כי באמת טובים השנים מן האחד, ואת שתייהן צריך, גם את בחינת רחל וגם את בחינת לאה, אלא שרחל היא עקרת הבית כי העיקר לבלות כל היום בשמחה וחיות מכל הצלחה והצלחה ושעה אחת ביום להיות בחינת לאה ולהתמלא בכיסופים והשתוקקות למלא את החסרונות שלנו, ולפרש להשם יתברך שאנו רחוקים עדיין ממנו ורוצים להתקרב, וכמו שאמר רבינו הקדוש שצריך להיות כל היום פורים ושעה אחת יום הכיפורים, כי כל היום צריך להיות בשמחה וחיות מכל הצלחה, ואחר כל זה יוכל להיות שעה ביום בבקשה על החסרונות שלו.

במת יוסף ומורק!

הם במרה שחורה ועצבות, ואפילו הם מאנשי שלומנו, כי אין לך להסתכל בענין זה כלל, רק שתשמע לדברי, שהם נובעים מדבריו הקדושים ז"ל להחיות עצמך בכל עת ובכל יום במה שאתה מזרע ישראל ולא עשני גוי, ואז זוכים לעשות מצוות הרבה בכל יום וכ"ו...

והמתבונן בדבריו הקדושים, שלא מצינו שהתבטא בכזאת חריפות כמעט בשום מכתב ומזהיר לבנו שלא יסתכל על אחרים שלא הולכים בדרך הזאת ואע"פ שהם כשרים ממנו, כלומר שרבי נתן זצ"ל מזהיר את האדם שגם שרואה שאצל אחרים דרך הביקורת וההתבוננות בחסרונות היא מועילה להם וזה מוליד אצלם תולדות, כי הם מתעוררים ע"י שרואים את החסרון, מזהיר רבי נתן ואומר לבנו אתה אל תלמד מהם, כי אמנם אתה רואה שהם כשרים ממך אבל תדע, שלך זה לא טוב! ויתכן שידע דווקא על בנו שהוא צריך ללכת בעיקר בדרך ההתחזקות, אמנם נראה שדבריו הקדושים לכלליות עם ישראל שהדרך היותר עיקרית היא דרך השמחה בנקודות הטובות שלי, וע"י כן יבוא להתעוררות גדולה וכלשונו הקדוש שאמר: 'ואז זוכים למצוות הרבה בכל יום' (כמו כן חשוב לציין שאין להסתכל על מי שהולך בדרך של התעוררות וביקורת כלפי עצמו כטועה, כי יתכן שאצלו זה מאוד מעורר אותו, רק האדם צריך לראות בעצמו מה טוב לו, שהרי אמר רבי נתן בעצמו, אם אומר דברי התחזקות למי שצריך התעוררות אני עורף לו את הראש, וכן להיפך, אלא שרבי נתן דיבר בצורה כללית שעל פי רוב דרך ההתחזקות היא מה שמעוררת ומחזקת את האדם, אבל לא על מנת שנסתכל על השני בצורה ביקורתית איך הוא לא מקיים דבר הצדיקים, ובכלל אין זה דרך נכונה לתלמוד תורה ולברוק אם חבר שלי מקיים את מה שאני לומד, אלא צריך לברוק אם אני מקיים את מה שאני לומד)

זה גם בבית ועם הילדים

ובענין החינוך והשלום בית, זה היינו הך, כלומר שכל מי שבעסק החינוך בימינו, מודה בפה מלא, שעיקר מה שמעורר את הילדים ובני הנוער, זה להתבונן בנקודות החזקות והטובות שלהם, ולפרגן להם המון, ולהעלות להם את ערכם העצמי, ושידעו שהם מוערכים בשמים ובארץ, וכן עם האשה הדבר שיותר מעורר את האשה, הוא להחמיא לה ולהכיר בטובותיה, ולהראות לה שאתה מכיר בכל מעשה טוב שהיא עושה, וגם אם רואים שע"י הערות וביקורת אז היא משתנה, זה שינוי זמני ולא בנה אצלה כלום (אין מפה הדרכה ספציפית לכל מקרה, רק דרך כללית, יש מקרים מיוחדים וכל אדם יתייעץ עם רבו, כי יש מקרים מיוחדים)

העולם חושבים שזה מביא לרפיון

דרך העולם לחשוב שברגע שהולכים בכח, אז העניינים זזים כמו שצריך, ואילו להפך ברגע שאתה מחמיא לאדם אז הוא מתחיל קצת ככה, לקחת את הזמן, ומתמהמה, ומרגיש טוב עם עצמו, ובעצם שדרך השמחה וההתחזקות, לא רק שלא גורמת התעוררות אלא גם רפיון, ובאמת ההפך הוא הנכון (וגם היום רואים את זה בחוש) אלא שצריך לדעת את המתכון הנכון, כי כמו שכתבנו לפני כן צריך את שניהם (ובאמת שגם רבי נתן זצ"ל בעצמו, כשהיה צריך, לא חסך את עצמו מלעורר על מה שצריך, אלא שלא הגדיל הענין, ומיד גם חזר

קריאת קודש: ברוך השם, אנו שומעים על התחזקות מדברי התורה שבעלון, ומודים להשם יתברך שנפל בחלקנו להביא דברים אלו לדפוס, אך

לצערנו הרב אין אנו יכולים לספק לכל מי שרצה עלונים, כי העלות גדולה מאוד וכנגד זה אין אנו מצליחים לגייס את הדרוש להפצת העלון. לכן, אנו פונים ומבקשים מכל מי שהעלון חיזק אותו או עזר לו בכל דרך שהיא – לתת את חלקו בהפצת העלון בממון או בכל עזרה שהיא, ולזכות אחרים גם, ובעזרתו יתברך זכות הרבים תעמוד לו ותסייע לו בכל עסקיו, ובכל חפצו וזכותו דברי התורה תגן עליו מכל צרה, ותסייע לו לברכה בכל מעשיו ידיו. *מתודה מראש צורק הצלון.*